

مقبره‌الاشعراء، آرامگاهی از جنس عشق و عرفان

مقبره الشعرا مالا مال از عشق و عرفان است، بنایی که بسیاری از شاعران و عارفان در اعماق آن آرمیده‌اند، این بنا حرف‌ها برای گفتن دارد، اینجا باید آهسته قدم گذارد و محو در عشق و عرفان شد.

مقبره الشعرا مالا مال از عشق و عرفان است، بنایی که بسیاری از شاعران و عارفان در اعماق آن آرمیده‌اند، این بنا حرف‌ها برای گفتن دارد، اینجا باید آهسته قدم گذارد و محو در عشق و عرفان شد.

خشت به خشت این بنا مملو است از روح هنرمندانی که در عرصه‌ی فرهنگ نامی نیک از خود بر جای گذاشته‌اند و در نهایت نیز همه مردمان این بنا را به نام شهريار شاعر پرآوازه‌ی آذربایجان می‌شناسند

گویی که روح استاد شهريار با جای جای این مکان عرفانی عجین شده باشد؛ صدایش را گوش کن، هنوز هم از درد جانسوز عشق می‌گوید و هنوز هم نفس‌هایش در میان این بنای تودرتو جاری است.

اینبار به جای شهريار، مقبره الشعراست که عشق را به تماشا کشانده است، باید که ستود و سر بر خاکش نهاد باید عاشق بود و دلباخته و خاکی بود تا راز افلاکیش را فهمید.

به گزارش ایسنا، منطقه آذربایجان‌شرقی، مقبره‌الشعرا در خیابان ثقة‌الاسلام و در ضلع شمالی بقعه امام‌زاده سید حمزه(ع) واقع شده و آرامگاه قریب به 400 شاعر و عارف بلند آوازه است.

مقابل درب ورودی مقبره، حوضی بزرگ قرار داشته و در کنار آن مجسمه‌ی استاد شهريار به خوش آمدگویی از گردشگران و بازدیدکنندگان ایستاده است، این بنا بیش از هرچیزی با نام استاد شهريار شناخته می‌شود.

استاد شهريار شاعری است که نام و آوازه‌ی اش نه تنها در ایران بلکه در سرزمین‌های اسلامی نیز به گوش می‌رسد، این شاعر نامی هنوز هم تکه‌تکه‌ی از وجودش را در میان شعرهایش برایمان به ودیعه گذارده است و آنجاست که وقتی شعرهایش را می‌شنویم بی تردید به تامل ایستاده و مصراع به مصراع شعرهایش را با جان دل گوش می‌سپاریم.

مقبره‌ی استاد شهريار، روبه روی در ورودی و در داخل مقبره‌الاشعراء قرار دارد و تنها مقبره‌ای است که در پهنای این مکان به چشم می‌خورد، مقبره‌ی بقیه‌ی شاعران و عارفان در اثر حوادث طبیعی به طور کل نابود شده است، اما بی شک روح بلندشان در جای جای این مکان حضور داشته و حضور مردمان را قدر می‌دانند.

بر روی دیوارهای داخلی مقبره، تابلوها، نقاشی‌ها و آثار هنری فراوانی نمایان بوده و صدای استاد شهريار همواره در طول روز نوازشگر وجود مسافران و گردشگران است.

بر روی دیوارهای داخلی مقبره، اشعاری از استاد شهريار خودنمایی می‌کند، برخی از این اشعار به زبان فارسی و برخی دیگر نیز به زبان مادری شهريار است، اما بازدیدکنندگان به خوبی با اشعار آشنا بوده و حتی گردشگران خارجی

نیز بی‌‍نصیب از قرائت اشعار زیبای شهریار نیستند، گویی که آنان، شعرهای استاد شهریار را با روحشان درک می‌‍کنند.

اصل این بنا، در گذشته و در اثر زلزله، نابود شده بود که بنای "یاد بود" آن که بنای فعلی مقبرة الشعراست در سال 1350 هجری شمسی ساخته شد تا مکانی باشد تا یاد و خاطره‌‍ی این مشاهیر را بر فراز این شهر فریاد بکشد.

گفتنی است، مقبرة الشعرا در گذشته با نام‌‍های "حظيرة الشعرا، حظيرة القضاة و قبرستان سرخاب" مورد اشاره قرار گرفته اما اکنون مقبرة‌‍الاشعرا نامی است که شهره‌‍ی سرزمینمان شده است.

سازه و بنای وسط محوطه مجموعه تاریخی فرهنگی مقبره الشعرا فلزی بوده و با قطعات بتونی ساخته شده است این بنای فرهنگی در سال 1367 مورد بهره‌‍برداری قرار گرفت.

مقبره الشعرا اکنون به یکی از نمادهای شهر تبریز شناخته شده و در ایام مختلف سال و به ویژه عید نوروز به میزبانی از گردشگران و هنرمندان می‌‍پردازد.